

Hušek, J.: Občanský soudní řád

(úplné znění s komentářem a rejstříkem)

Prospektrum, Praha 2000, s. 400

Eva Večerková*

Koncem minulého roku vydalo nakladatelství Prospektrum, spol. s r. o. jako svou 195. publikaci komentář k novelizovanému občanskému soudnímu řádu, jehož autorem je soudce Nejvyššího soudu J. Hušek. Prakticky orientované dílo se věnuje zejména změnám, ke kterým došlo po novelách občanského soudního řádu v minulém roce.

Kniha obsahuje především úplné znění zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplňků. Změny tohoto zákona provedené novelami – zejména zákonem č. 30/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a také novelami dalších předpisů (např. tiskového zákona, zákoníku práce, zákona o konkursu a vyrovnání) – jsou v textu přehledně vyznačeny tučnou kurzívou. Číslo paragrafů, odstavců a písmena odstavců, kterých se tyto změny týkají, jsou rovněž odlišeny od ostatního textu tučnou kurzívou. Výsledný text je tedy pro čtenáře velmi přehledný.

Cílem autora této publikace bylo vysvětlit novinky, které přinesly poslední novely, nikoli podat komplexní výklad ke všem ustanovením občanského soudního řádu. K nezměněným částem zákona se autor vyjadřuje stručně textem spíše poznámkového charakteru. Poměrně detailní komentář však věnuje novým ustanovením občanského soudního řádu.

Nově byla např. upravena poučovací povinnost soudu vůči účastníkům řízení (viz 118b občanského soudního řádu). V zájmu předvídatelnosti soudního rozhodnutí se zakotvuje poučovací povinnost soudu o možné jiné právní kvalifikaci s výzvou ke sdělení vlastní skutkové verze účastníka. Komentář občanského soudního řádu J. Huška se této zajímavé problematice věnuje na str. 96, kde se konstatuje, že ani zde nebude účastník poučován o hmotném právu, nýbrž jen

o svých procesních právech a povinnostech. Autor se také podrobně zabývá jednou ze zásadních změn, která spočívá v zavedení principu tzv. neúplné apelace do odvolacího řízení (str. 160), či úpravou nově zavedené žaloby pro zmatečnost (str. 175). Jako příklad další významné změny občanského soudního řádu, kterou autor na str. 281 až 311 bohatě komentuje, je možno zmínit ještě ustanovení upravující výkon rozhodnutí prodejem podniku (§ 338f až 338zq).

Pozitivem knihy je také obsáhlý věcný rejstřík, zpracovaný I. Bažantovou, který vhodně odkazuje nikoliv na strany publikace, nýbrž na příslušná a související ustanovení zákona (např. *předběžné opatření § 74 až 77, 102, 145, 171, 210a, 218, 273a*).

Recenzovaná publikace je velmi rychlou reakcí na zásadní novelu občanského soudního řádu. Jelikož se zaměřuje na výklad novelizovaných ustanovení, osloví právě tu část právní veřejnosti, která potřebuje získat fundovaný přehled o proběhnuvších změnách, aniž by je musela pracně vyhledávat v komentářích komplexního charakteru. V tomto smyslu může být publikace alternativou větších a teoretičtější zaměřených děl, přičemž bez významu jistě není ani přístupná cena recenzovaného komentáře. Na rozdíl od některých jiných komentářů občanského soudního řádu jsou jeho novelizovaná ustanovení zřetelně v zákoně vyznačena (podobným způsobem, na jaký je čtenář zvyklý u edice ÚZ), což zajišťuje stálý přehled o změnách právní úpravy a uživatelský komfort.

Praxe přitom jistě ocení přehlednost a srozumitelnost výkladu, který se nevyhýbá ani problémovým místům nové úpravy. Způsob zpracování komentáře navíc naznačuje, že by se toto dílo mohlo v budoucnu stát základem komplexního komentáře k občanskému soudnímu řádu.

* JUDr. Eva Večerková, Katedra obchodního práva Právnické fakulty Masarykovy univerzity, Brno